

tály német olvasókönyvébe, mely még azonkívül a görög és római világra, továbbá az ásványországra vonatkozó olvasmányokat is tartalmazzon. Valóságos pædagogiai idiosynkrasiával viseltetik Dergách úr az «Utasítások» által az V. osztály számára kijelölt olvasmány, a Cidromániczok iránt. S itt azt a legalább is båtornak nevezhető állítást kockáztatja, hogy a «Cid»-nek nincs pædagogiai értéke, s ezt egyebek között ily naiv érvekkel támogatja: «Az ifjuban amugy is jó adag középkor van, minek azt erősíteni», vagy pedig: «A Cid különben se készült az iskolák használatára». Hát a Biblia, Homeros, az Aeneis, a Toldi-trilogia, Shakespeare és Molière drámái stb., tán egyenesen a «Jeles iskolai írók tára» szerkesztőjének vagy kiadójának megrendelésére készültek? Ép ily kétesértékű szempontok vezetik a szerzõt, midõn a balladák nagy részét pl. a Bürgerfélüket ki akarja küszöbölni, vagy a Hermann és Dorotheát, a családi életnek ezen nemcsak legtökéletesebb, de egyszersmind legtisztább rajzát meg akarja castrálni, vagy Goethe és Schiller egy-egy egész drámája helyett csak töredékeket olvastatni stb.

6. *A magyar és latin nyelv párhuzamos tanítása az elsõ osztályban.* Irta Mórocz Emilian. (Pápai Sz. Benedekrendi főgymnasium.) E 49 lapra terjedõ dolgozat csak folytatásos töredéke egy nagyobb értekezésnek, mely — úgylátszik — a tavalyi értesítőben kezdõdött, de a mely még az ezideiben sincs befejezve. Az értekezés eléggé tanuságos lehet olyanokra nézve, kik még nem próbálták meg, hogy a nyelvtant az olvasmány alapján inductive tanítsák, azaz magukkal a tanulókkal vonassák le az olvasmányból a nyelvtani alakokat és szabályokat, a mint azt a nyelvtanítás újabb methodikája sürgeti.

7. *Egy latin olvasó óra.* (II. osztály.) Irta dr. Tóth Sándor. (Pozsonyi kir. kath. főgymnasium.) Egy II. osztálybeli latin óra képét adja, melyben egy a megelőző órán olvasott Phædrusi mesét (Rana rupta et bos) tárgyalnak. Tóth a jövő latin iskolájának legfontosabb feladatát a beszélgetõ oktatás alkalmazásában látja, s ennek megfelelõleg úgy a tartalmi, mint a nyelvtani tárgyalás latin nyelven folyik. A latin beszélgetés nem akar czél gyanánt szerepelni, hanem csak methodikus eszköz. Az óra négy részből áll: 1. Felelés, miközben szintén már latinul intézetnek a közbevetett kérdések; pl. Cuius declinationis? Cuius generis? Quæ est forma verbi? stb. 2. Beszédgyakorlatok, melyek körülbelõl így folynak: *P.* Quæ est inscriptio fabulæ, quam legimus? *D.* Rana rupta et bos. *P.* Quare rupta erat? *D.* Quia se validius inflavit. *P.* Enarra nobis, quomodo hoc factum sit. Primum lingua hungarica. S így tovább. — 3. A tanulság kifejtése, mely így kezdõdik: *P.* Quæ sunt personæ huius fabulæ? *D.* Rana et proles eius. *P.* Bovis tantum mentio fit (Scribite: mentio [n] = említés). Majd *P.* Rana quale est animal? *D.* Parvum, rugosam pellem habet. Turpe animal est stb. *P.* Quæ causæ invidiæ